

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **Ing. A.. F. – K. v konkurze, L.Š., o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty**, na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-KI-1568 zo dňa 19. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 179/95-KI-1568 zo dňa 19. januára 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty úpadcu Ing. A.. F. – K. v konkurze a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty JUDr. M. P., doručení súdu dňa 02. 07. 2010 v tomto rozsahu:

Príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 888 905,58 Eur (26 779 169,50 Sk), výdavky konkurznej podstaty - pohľadávky proti podstate zaplatené počas konkurzu predstavujú sumu 125 884,66 Eur (3 792 401,26 Sk), odmena správcu konkurznej podstaty je 76 637,49 Eur (2 308 781,26 Sk). Na rozdelenie veriteľom zostáva suma 527 254,15 Eur (15 884 058,52 Sk).

V odôvodnení uviedol, že správca konkurznej podstaty úpadcu predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, ktorá bola súdu doručená 02. 07. 2010. Konkurzný súd upovedomil úpadcu a konkurzných veriteľov, že konečná správa o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu bude vyvesená na úradnej tabuli konkurzného súdu dňa 12. 11. 2010. Súčasne ich poučil, že sú oprávnení podať námietky proti správe do 15 dní od jej vyvesenia na konkurznom súde.

Proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny správcu podal námietky úpadca doc. Ing. A. F., CSc a veriteľ S. K., a. s., B..

Námietky úpadcu smerujú voči skutočnosti, že správca nepredal poslednú a podstatnú časť majetku, konkrétne 1/3 vranovskej nehnuteľnosti v trhovej hodnote rovnajúcej sa asi polovici z už predaných 2/3 tej istej nehnuteľnosti. Úpadca v spojitosti s tým namieta, že časť tohto majetku ani nebola na základe opatrenia vylúčená z podstaty. Preto žiadal súd, aby vydal opatrenie, zaväzujúce správcu zosúladiť právny stav vecí a činnosti správcu so zákonom o konkurze a vyrovnaní a právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, či už obnovením zápisu konkurznej ťarchy alebo aj bez neho v katastri nehnuteľností vo V., bez ohľadu na to, kto je teraz vlastníkom a zaviazat' správcu, aby dal súhlas ihneď speňažiť nehnuteľnosť, po jej speňažení vypracovať novú konečnú správu a dovedty priebežne mesačne podávať správy o svojom postupe veriteľskému výboru a do spisu. Ďalšia námietka úpadcu smeruje k tomu, že správca porušil zákon, keď nevysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Poukázal na to, že správca nezvládol speňažovanie akcií a pohľadávok. V závere vzniesol námietku proti akémukoľvek navýšeniu základnej odmeny správcu o 100%, pričom podľa jeho názoru Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, ktorým zrušil prvotné uznesenie o schválení konečnej správy v tomto konkurze neuznal ani 35% navýšenie tým, že v odôvodnení uznal všeobecne jeho námietky vyjadrené v odvolaní podanom 03. 09. 2009. Súčasne vzniesol aj námietku proti výške základnej odmeny správcu a napokon podal námietku proti neaktuálnemu stavu dosiahnutých úrokov z reálne uložených 500 000,-- Eur.

Proti konečnej správe podal námietky aj veriteľ S. K., a. s., B.. Tieto námietky smerujú proti základu a tým aj výške odmeny správcu, pričom veriteľ poukázal aj na to, že je potrebné od druhej časti základu pre výpočet odmeny, t. j. príjmy získané inou činnosťou správcu, odpočítať priame náklady, vynaložené na ich dosiahnutie a náklady v námietkach konkretizuje. Podľa jeho názoru správcovi patrí odmena len vo výške 54 372, 59 Eur (1 638 028,65 Sk), rozdiel predstavuje 2 361,13 Eur (71 131,40 Sk). Na podporu svojich námietok poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Súd v súlade s ustanovením § 29 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní nariadil pojednávanie na prejednanie konečnej správy na deň 19. januára 2011, na ktoré predvolal správcu konkurznej podstaty, úpadcu a veriteľa, ktorý podal námietky.

Z predloženej konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, z dokladov, založených v spisovom materiáli a dokladov, predložených správcom ohľadom príjmovej časti zistil, že v tomto konkurznom konaní bol získaný príjem speňažením majetku úpadcu vo výške 391 732,76 Eur (11 801 341,21 Sk). Tento príjem pozostáva zo sumy 387 240,25 Eur (11 666 000,-- Sk), čo je príjem získaný speňažením nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele $\frac{1}{2}$ zapísaných na listoch vlastníctva č. X. nachádzajúcich sa v k. ú. L. (kúpna cena 43 152 ,09 Eur a 202 814,84 Eur), nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. X. nachádzajúcich sa v k. ú. V. (kúpna cena 127 995,75 Eur) a nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. X. nachádzajúcich sa v k. ú. K. (kúpna cena 13 277,57 Eur). Správca realizoval predaj tohto hmotného investičného majetku na základe príslušných opatrení vydaných konkurzným súdom. Speňažením cenných papierov bol do podstaty získaný príjem vo výške 2 469,63 Eur (74 400,-- Sk) rovnako na základe opatrenia súdu a suma 2 022,88 Eur (60 941,21 Sk) bola získaná do podstaty vymožením pohľadávky úpadcu cestou súdneho exekútora v rámci exekučného konania.

Súd neakceptoval námietku úpadcu, že po právoplatnosti konečnej správy v takom právnom stave, ako bola predložená, by bol porušený zákon o konkurze a vyrovnaní, ktorý obligatórne určuje spôsob vyňatia akejkoľvek časti majetku zapísaného v konkurznej podstate, pričom úpadca poukazuje na to, že správca ešte nepredal poslednú a podstatnú časť majetku asi za 63 997,88 Eur, konkrétne $\frac{1}{3}$ vranovskej nehnuteľnosti.

Súd v konaní zistil, že úpadca v roku 1991, teda ešte pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok po podpísaní zmluvy o budúcej zmluve na predmetnú časť nehnuteľnosti prevzal od budúceho kupujúceho dohodnutú kúpnu cenu 600 000,-- Sk. V spojitosti s tým Okresný súd vo Vranove nad Topľou v právnej veci žalobkyne R. B., K. 15, proti žalovanému Mgr. M. P., správcovi konkurznej podstaty úpadcu, za účasti vedľajšieho účastníka C., a. s., V. o uznanie vlastníctva rozsudkom sp. zn. 11C 349/96 zo dňa 14. 06. 2006 rozhodol o povinnosti žalovaného, ktorý sa stal účastníkom konania namiesto úpadcu, podpísať pre žalobkyňu ako kupujúcu kúpnu zmluvu v znení

vyplývajúcom z výrokovej časti označeného rozsudku s tým, že pokiaľ by žalovaný – správca konkurznej podstaty uloženú povinnosť nesplnil, nahrádza dotknutý rozsudok podpis žalovaného ako predávajúceho na zmluve uvedenej vo výroku rozsudku. Z výroku rozsudku tiež vyplýva, že dohodnutá suma 600 000,-- Sk bola zaplatená predávajúcemu (Doc. Ing. F., CSc – úpadcovi) pred podpísaním kúpnej zmluvy v plnej výške. Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou v plnom rozsahu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/132/2006 zo dňa 25. 06. 2007.

Tieto právne skutočnosti bránili tomu, aby správca realizoval v ponukovom konaní ponuku na speňaženie 1/3 dotknutej nehnuteľnosti.

Rovnako súd neprijal názor úpadcu, že pokiaľ časť predmetnej nehnuteľnosti nebola speňažená, mal súd rozhodnúť o jej vylúčení z konkurznej podstaty. Správca v súlade s ustanovením § 18 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní podľa pokynov súdu predložil súpis konkurznej podstaty, do ktorej zahrnul aj nehnuteľnosť, zapísanú na liste vlastníctva č. X., nachádzajúcu sa v k. ú. V.

Konkurzný súd uznesením č. k. 51-24K 179/95-271 zo dňa 21. 09. 2001 uložil podľa § 19 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní povinnosť obchodnej spoločnosti C., a. s., V., ktorá si ako iná osoba uplatnila právo k predmetnej nehnuteľnosti, aby v lehote do 30 dní od doručenia označeného uznesenia podala na konkurznom súde žalobu proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu na vylúčenie vecí – nehnuteľnosť, obchod súp. č. X. zapísaná na liste vlastníctva X. zo súpisu konkurznej podstaty. Rovnakú povinnosť uložil konkurzný súd J. B., K. a H. F., rodenej B., T. Podané žaloby tretích osôb boli z rôznych dôvodov neúspešné, o čom svedčia v spise založené rozhodnutia prvostupňového súdu v spojení s rozhodnutiami odvolacieho súdu.

Vychádzajúc z uvedených rozsudkov Okresného súdu vo Vranove nad Topľou a potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Prešove je nesporné, že 1/3 vranovskej nehnuteľnosti nepatrila úpadcovi, preto nemohla byť predmetom speňažovania. Vzhľadom na túto skutočnosť správca konkurznej podstaty mal v tomto smere vykonať úpravu súpisu konkurznej podstaty bez toho, aby súd opatrením schválil návrh správcu na vylúčenie majetku

z podstaty pretože postup podľa § 27 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní prichádza do úvahy len v prípade, ak sa majetok správcovi nepodarilo predať.

Súd ďalej preskúmal príjem získaný do podstaty inou činnosťou správcu. Zistil, že tento príjem predstavuje sumu 493 998,24 Eur (14 882 190,97 Sk) a pozostáva zo sumy 452 236,74 Eur (13 624 084 Sk), čo je príjem získaný z prenájmu nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. L. a V., zo sumy 41 761,50 Eur (1 258 106,95 Sk), ktorá predstavuje príjem na bankových úrokoch. Súd preveril výšku príjmu, získaného inou činnosťou správcu z dokladov ním predložených a založených v spisovom materiáli konkurzného spisu.

Úpadca v ďalšej časti svojich námietok poukázal na to, že správca spochybnil právnú a majetkovú istotu jeho manželky, keď nevyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a po zrušení prvotného rozhodnutia o vyhlásení konkurzu zo dňa 03. 02. 2000 až do 29. 11. 2000, kedy bol na majetok úpadcu opätovne vyhlásený konkurz, správca neoprávnene vykonával činnosť správcu, čím spôsobil jemu a jeho manželke majetkovú ujmu.

Súd poukázal na to, že úpadca žiadnym spôsobom nekonkretizuje ani nedokladuje ujmu, ktorá mala byť správcom spôsobená jemu a jeho manželke pravdepodobne tým, že správca inou činnosťou – prenájomom nehnuteľností získal príjem, ktorého časť v období od zrušenia konkurzu odvolacím súdom až do opätovného vyhlásenia konkurzu by mala patriť jemu a jeho manželke. Pokiaľ došlo k uvádzanému stavu, mal úpadca s manželkou právo v zákonnej lehote domáhať sa svojho nároku. Takýto postup však konkurzný súd nezaregistroval.

Konkurzný súd pred prejednaním konečnej správy zaslal správcovi námietky úpadcu proti konečnej správe a vyúčtovaniu odmeny a výdavkov správcu s požiadavkou, aby správca zaslal svoje stanovisko. Správca predložil informatívnu správu, týkajúcu sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadcu a jeho manželky. Uviedol, že Okresný súd v Liptovskom Mikuláši rozsudkom 9C 262/96 zo dňa 09. 12. 1996 (právoplatný 02. 01. 1997) zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo úpadcu a jeho manželky. Poukázal tiež na ustanovenie § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka s tým, že zo zákona došlo k vyporiadaniu bezpodielového vlastníctva ku dňu 03. 01. 2000. Keďže konkurz bol vyhlásený 29. 11. 2000, po uplynutí trojročnej lehoty správcovi neprináležalo vyporiadať už zo zákona vyporiadané

bezpodielové spoluvlastníctvo úpadcu a jeho manželky. Manželka úpadcu podala dňa 26. 01. 2006 žalobu o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva a návrh na predbežné opatrenie. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením 4C/15/2006 zo dňa 02. 02. 2006 rozhodol, že v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka platí nevyvrátiteľná domnienka, že nehnuteľné veci sú v podielovom spoluvlastníctve oboch manželov.

Konkurzný súd sa vzhľadom na stanovisko správcu k otázke vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu a jeho manželky stotožnil v plnom rozsahu s uvedeným právnym stavom.

Na účte úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu bola suma 3 174,58 Eur (95 637,40 Sk), ktorá predstavuje tretiu zložku príjmu určenú na rozdelenie veriteľom. Takto celkový príjem predstavuje sumu 888 905,58 Eur (26 779 169,50 Sk) a je tvorený sumou, získanou do podstaty speňažením majetku úpadcu, inou činnosťou správcu a stavom finančných prostriedkov úpadcu pri vstupe do konkurzu.

Ohľadom výdavkovej časti konečnej správy súd zistil, že počas konkurzu boli správcom zaplatené pohľadávky vo výške 125 884,66 Eur (792 401,26 Sk), pričom ich špecifikácia je konkretizovaná, vrátane súm, uhradených za jednotlivé položky podrobným prehľadom za jednotlivé roky trvania konkurzu a nákladmi vynaloženými na udržiavanie a správu podstaty. Súd zistil, že uspokojené pohľadávky proti podstate boli vynaložené v spojitosti so správou a speňažením majetku úpadcu, vrátane tých pohľadávok proti podstate, ktoré sú uvedené v § 31 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Správca konkurznej podstaty si v rámci konečnej správy vyúčtoval odmenu vo výške 50 122,82 Eur + 6 610,90 Eur, spolu 56 733,72 Eur. Súčasne súdu navrhol, aby bola braná do úvahy skutočnosť, že po vyhlásení konkurzu bola zachovaná prevádzka podniku, a preto žiadal, aby navrhovaná odmena bola zvýšená o 100%.

Proti výške odmeny správcu podal námietky konkurzný veriteľ S. K., a. s. a úpadca. Námietky sa týkali výpočtu odmeny, ako aj jej výšky. V tejto súvislosti súd poukázal na ustanovenie § 6 písm. a/ vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení, platnom pre predmetné konkurzné konanie a konštatoval, že správca získal do podstaty speňažením majetku sumu

391 732,76 Eur (11 801 341,21 Sk) a inou činnosťou sumu 493 998,24 Eur (14 882 190,97 Sk), čím základ pre výpočet odmeny správcu predstavuje sumu 885 731 Eur (26 683 532,18 Sk). Z tohto základu odmena správcu predstavuje sumu 56 768,51 Sk. V tejto časti námietky konkurzného veriteľa S. K., a. s., nemajú oporu v príslušnej vyhláške.

Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky platnej pre predmetné konkurzné konanie sudca konkurzného súdu môže konkurznú odmenu, vypočítanú podľa odseku 1 zvýšiť až o 100% bez ohľadu na obmedzenia, ak správca zachoval prevádzku podniku. Súd zistil, že správca pokračoval v podnikateľskej činnosti úpadcu, a to tak, že až do samotného predaja komerčných nehnuteľností v roku 2006 tieto prenajímal tretím osobám a za prenájom nehnuteľností získal do konkurznej podstaty sumu 452 236,74 Eur (13 624 084 Sk), teda sumu vyššiu ako speňažením majetku úpadcu. Súd však odmenu správcu nenavýšil o navrhnutých 100%, ale dospel k záveru, že v danom prípade je dôvod pre primerané zvýšenie odmeny o 35%, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 19 868,98 Eur (598 573,-- Sk), čím celková odmena správcu predstavuje sumu 76 637,49 Eur (2 308 781,-- Sk).

Správca v konečnej správe uviedol, že si neuplatňuje cestovné náhrady, ani žiadne iné výdavky. Preto mu súd náhradu žiadnych výdavkov nepriznal.

Suma určená na rozdelenie veriteľom predstavuje čiastku 527 254,15 Eur (15 884 058,52 Sk), ktorú súd vypočítal tak, že ide o celkový príjem podstaty, t. j. 888 905,58 Eur mínus pohľadávky proti podstate, zaplatené počas konkurzu, t. j. 125 884,66 Eur mínus výťažok vydaný počas konkurzu oddelenému veriteľovi, t. j. 235 766,77 Eur.

Vo výroku ani v odôvodnení nie je zahrnutá suma, určená na uspokojenie oddelených veriteľov, keďže o tejto sume bude súd rozhodovať až pri vydaní rozvrhového uznesenia, pričom suma pre oddeleného veriteľa, resp. veriteľov je zahrnutá v celkovej sume, určenej na rozdelenie veriteľom.

Proti uzneseniu podal odvolanie úpadca.

Uviedol, že súd prvého stupňa sa nestotožnil s jeho námietkami, ktoré podal proti konečnej správe, nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, obsiahnutý v jeho uznesení sp. zn. 5 Obo 98/2009 zo dňa 26. 03. 2009, ktorým bolo zrušené predchádzajúce uznesenie o schválení konečnej správy a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.). Považuje za potrebné zaujať jednoznačné stanovisko k vlastníctvu nehnuteľnosti vo V., a to či predmetná nehnuteľnosť patrí do konkurznej podstaty aj napriek zmene vlastníka rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č. k. 11C 349/96 zo dňa 14. 06. 2006, právoplatným 20. 07. 2007. Ak predmetná nehnuteľnosť nemala byť predávaná, náklady inzercie na jej predaj vo výške 356,45 Eur by mal znášať správca konkurznej podstaty.

Konkurzné konanie začalo 10. 06. 1995 a konkurz bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51-24 K 179/95-97. Za správcu bol ustanovený JUDr. M. P. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 307/99 zo dňa 03. 02. 2000 bolo rozhodnutie o vyhlásení konkurzu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Správca konkurznej podstaty mal preto uviesť veci do stavu pred vyhlásením konkurzu a mal mu dať do dispozície všetky finančné prostriedky vecí, nehnuteľnosti, účtovnú evidenciu a ostatnú dokumentáciu, čo napriek výzvam neurobil. Právoplatným správcom konkurznej podstaty sa správca stal až od 29. 11. 2000, kedy ho súd prvého stupňa opätovne ustanovil do funkcie. Podľa jeho názoru správca do 29. 11. 2000 spravoval jeho majetok bez právneho dôvodu a na jeho úkor získal bezdôvodné obohatenie a úpadcovi vznikla ujma spočívajúca v tom, že nemohol nakladať, ako aj zveľaďovať svoj majetok, čo súd aj toleroval. Súčasne uviedol sumu, ktorá podľa neho bola príjmom konkurznej podstaty v namietanom období a o ktorú by sa mal znížiť celkový dosiahnutý príjem, získaný inou činnosťou správcu. Z tohto titulu je potrebné znížiť odmenu správcu konkurznej podstaty o 1 397,75 Eur. Poukazuje tiež na skutočnosť, že pri prejednaní konečnej správy sa stotožnil s námietkami konkurzného veriteľa S. K., a. s., ktoré sa týkajú odmeny správcu tak, ako sú uvedené v jeho podaní zo dňa 22. 11. 2010. Súd prvého stupňa námietky veriteľa a úpadcu neakceptoval, aj keď by tým mala byť odmena správcu znížená o 2 361,13 Eur. Namieta tiež nepreskúmateľnosť konečnej správy vzhľadom na formu jej vyhotovenia.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Úpadca v odvolaní namieta správnosť výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty s poukazom na skutočnosti, uvedené v písomných námietkach konkurzného veriteľa S. K., a. s., B., zo dňa 22. 11. 2010. Obsahom uvedených námietok je konštatovanie, podľa ktorého v zmysle § 6 a 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 292/2005 Z. z., ako aj súdnej judikatúry je potrebné od druhej časti základu pre výpočet odmeny správcu odpočítať náklady, vynaložené v súvislosti so získaním iných príjmov, ktoré sú v námietkach špecifikované.

Podľa § 6 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení, účinnom pre predmetné konkurzné konanie, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. V zmysle citovaného ustanovenia základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma, určená na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú získal správca inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úrokmi z priznaných pohľadávok a podobne. Je zrejmé, že od takto získaných príjmov je potrebné odpočítať náklady, potrebné na ich dosiahnutie. Takto stanovený základ pre určenie odmeny správcu vyplýva tak z gramatického, ako aj logického výkladu ustanovenia § 6 vyhlášky č. 493/1991 Zb. Neobstojí preto konštatovanie súdu prvého stupňa, podľa ktorého možno uvedeným spôsobom postupovať až v konaniach, v ktorých bolo konkurzné konanie začaté po 01. 07. 2005. Pokiaľ preto správca konkurznej podstaty nevyúčtoval svoju odmenu uvedeným spôsobom, je súdom priznaná výška odmeny v rozpore s právnym predpisom.

Úpadca ďalej namieta skutočnosť, že o príjmy, získané správcom z prenájmu nehnuteľností v období po zrušení uznesenia o vyhlásení konkurzu do jeho opätovného vyhlásenia, nebol znížený celkový príjem, dosiahnutý inou činnosťou správcu, v dôsledku čoho by túto položku bolo potrebné znížiť o sumu 115 074,21 Eur. Príjem, dosiahnutý inou činnosťou správcu je v konečnej správe, predloženej správcom konkurznej podstaty vyčíslený sumou 493 998,24 Eur, z čoho suma, ktorá by mala byť príjmom z prenájmu nehnuteľností, je

vyčíslená sumou 452 236,74 Eur bez bližšej špecifikácie, v dôsledku čoho nie je možné zistiť dôvodnosť uvedenej námietky úpadcu.

Pokiaľ úpadca namieta, že konečná správa bola vyhotovená predčasne, keďže nedošlo k speňaženiu časti majetku - nehnuteľnosti vo V., v tejto časti sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Za neopodstatnenú považoval odvolací súd aj námietku, podľa ktorej správca konkurznej podstaty získal spravovaním majetku po zrušení pôvodného rozhodnutia o vyhlásení konkurzu bezdôvodné obohatenie, keďže uvedené tvrdenie nie je ničím preukázané. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že podanie odvolania proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu nemá odkladný účinok.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová